

Mézédes riport a dóci akácerdőből

Kevés olyan szenvedély, amely a világon, mely annyi türelmet, hozzáértést, a munka iránti szeretetet igényelne, mint a méhészkedés. Az akácvirág még mélyen a pusztában áll, ahol a méhészt különleges orrával érzékelni már az illatát. S hosszú útra, kel »családjaival«. Nyáron át ezer kilométereket is barangol legelőre. Hetek, hónapok múlhatnak el, hogy nem alszik vetett ágyban, de azért vidám, jókedvű, örül, ha úgy látja, hogy bogarai is örülnek.

kor mondtam nekik, hogy ismeretek olyan jeles agrár-szakembereket, kutatókat, akik már tudományosan is bizonyították: valóban nincs túl sok értelme a tarlóhántásnak, legalábbis azoknak a földeseknek, melyek a következő évben tavaszra alá kerülnek. Szerintük ehelyett sokkal eredményesebb a nyárvégi mélyszántás. Mondták: »Ök — mármint azok a agrárszakemberek — a mi embereink, megteszük őket tiszteltbeli méhésztársaink tagokként.«

Kinn az akácerdők alján

Kerékkötők a gépállomásokon

Jól tudják a falvakban is, a gépek azért vannak, hogy segítsék, könnyítsék és termelékenyebbé tegyék az ember munkáját. Ebből adódik, hogy a tél heteiben szövetkezeti járássá alakult szegedi járásban nemcsak a régi, hanem az új közös gazdaságokban is már tavasszal sokat dolgoztak a gépállomások erő- és munkagéppei. Most és nyáron, majd ősszel szintén sokasodó ten-nivalókat kell végezniük a járás gépállomásainak: a dorozsmainak, a sándorfalvi-nak, a kisteleki-nak, a deszkinek és a rózsaferencinek egyaránt. A helyzet új, hiszen ez az első esztendő, amikor a járás egész területén szövetkezetbe tömörülve dolgozik a parasztság. A magyar munkásosztály kommunista pártja és népi államunk az új helyzetnek megfelelően, lehetőségeink szerint újabb gépeket ad a mezőgazdaságnak. Idén már eddig is örvendetesen bővült a járásban működő gépállomások erő- és munkagépparkja.

A gépek nagyon kellenek, s most a növény-ápolásban és a palántaültetésben is közreműködnek. Megállapítható, hogy a gépállomások dolgozó állomásuk gépparkjával hatalmas és becsült erő, segítséget jelentenek a szövetkezeti parasztságnak. Vannak azonban olyan dolgok, amelyek kisebb-nagyobb akadályokat jelentenek, s károsan hatnak mind a gépállomások, mind pedig a közös gazdaságok munkájára. Ezek a hibák teljesen, vagy jórészt elkerülhetők, ha minden illetékes szerv, egészen a minisztériumig, körültekintően, összehangoltabban végzi munkáját.

Kétségtelen, hogy az ügy-

ben illetékesek tevékenységére nem a hibák a jellemzők, mégsem hagyhatók szó nélkül a bajok.

Hazánk egyik legnagyobb járása a szegedi. Földterületének mintegy 71 százaléka homok és kis részben átmeneti típusú talaj. Ebből következik, hogy a járásban főként könnyebb gépek kel- lenek, mert a homokon csak ezek dolgoznak jól. A Kisteleki Gépállomáson például 30 olyan G-35-ös traktor van, amely az év nagyobb részében téltelenségre ítélt. Most már igencsak a talajadottságoknak megfelelően érkeznek a gépek. Még mindig előfordul azonban, hogy olyan gépeket is kapnak a gépállomások, amelyeket a körzetükhöz tartozó talajadottságok miatt nem tudnak jól kihasználni, pedig ezek a gépek másutt rendszerezésen dolgozhatnak.

Gyakran kerékkötője a gépállomások munkájának az alkatrészhány, és keserű panaszokat hallani arról a járás mind az öt gépállomásán. Kétségtelen, hogy nem könnyű a szövet, vagy a csehszlovák gépek alkatrésztartókat biztosítani. A késlekedésre akadhat magyarázat, mégis az illetékes szervek a szükségletek jobb felmérésével változtathatnának a helyzeten. Sajnos gyakori, hogy a magyar gyártmányú gépekhez sincs alkatrész. Csupán egy jellemző példát Kistelekről: a Vörös Csillag Traktorgyárban készített DT-413-as traktor — bár munkája bőven lett volna — nem is nagyon jelentős alkatrészhány miatt két és fél hónapot állt. A gépállomásról kétszer küldtek levelet Budapestre, a Mezőgazdasági Gépalkatrész Értékesítő Vállalathoz, s kérték a szükséges alkatrészt, de onnan még csak nem is választok. Azután válaszos táviratot adtak fel a gépállo-

masról, de alkatrész és vá-lasz erre sem érkezett.

Nyugodtan állíthatjuk, ha nem lenne alkatrészhány, s így minden gép dolgozhatna, akkor ez már önmagában véve is »megnövelné« az erő- és munkagépek számát. Eppen ezért nagyon fontos, hogy a Földművelésügyi Minisztérium anyagellátó vállalata, a Mezőgazdasági Gépalkatrész Értékesítő Vállalat s a gépállomások megyei igazgatósága és minden más szerv, amelyet illet, megszüntesse, vagy legalábbis jelentősen csökkentse az alkatrészhányt.

Kaszálni kell már a luncernásokat és segítsé- nek ebben a munkában is a gépek. Nagyon örültek a Kisteleki Gépállomáson a nemrég kapott hét fúkaszáznak, munkába azonban mégsem állíthat-ták. Az oka: olyan magyar gyártmányú fúkaszákat kap-tak, amelyeket a csehszlovák zatorokra nem függeszthetnek fel, csak a szintén magyar gyártmányú U-28-as gépekre. Viszont Kisteleken nincsenek U-28-as gépek. Talán máshova meg, ahol U-28-as gépek vannak, a zatorokhoz való fúkaszákat küldték? A kistelekiek a gépállomások megyei igazgatóságoi kapott műszaki terv alapján átalakítják a fúkaszákat és így használhatják a zatorokkal is. Egy-egy fúkasza átalakítása, ha minden rendben halad, körülbelül 20 órába kerül. Nem lehetett volna elkerülni ezt a helyzetet?

Szép és felelősségteljes a feladata a gépállomásoknak. S hogy jobban, a szövetke-zeti parasztság és az egész ország hasznára dolgozhassanak, szükséges a fentiekben vázolt bajok megszüntetése. Az illetékeseken a sor, hogy a gép mindig biztos segítőtársa legyen az embernek.

Morvay Sándor

Kedveltek külföldön a „gyékényes falu” termékei

Amerikába is elkerül a tápei szatyor

A 916 tagú tápei Háziipari Szövetkezet idén ünnepli fennállásának 10. évfordulóját. A jubileumi esztendőben szintén sokféle gyékényáru készül, amelyek külföldön is tovább öregbitik a tápei háziipar hírnevét.

A gyékényes falu portékaiból eddig a Német Szövetkezi Köztársaságba 15 vagon szőtt gyékényt küldtek. Londonba, egy vagon nagyon szép kiállítású, him-zett szatyrot juttattak. Ausztriába pedig közel egy vagonnyi gyékényszőrmát szállítottak. Az úgynevezett győri — páros szatyrok —, amelyekből a Nyári-család, Ács Mihályné, Molnár Jánosné, Terhes Antalné készít a legtöbbet — különösen kedveltek külföldön. Így még ebben az évben a győri — páros szatyorból egy vagonnal küldenek Amerikába is.

A külföldi szállításokkal együtt a belföldi szükségletek kielégítésére is jelentős mennyiségű gyékényáru ké-

szenek a tápeiek. Tízféle szatyor, gyékényszőnyeg és gyékénytakaró szolgálja a belföldi igények kielégítését. A háziipari szövetkezetnek különben eláruló helye működik a Marx téren, piaci napok alkalmával.

Ujjfajta vonalú, lakkozott női táskák készítését is tervezik, új cikket kukoricacsuhéból érdekes figurákat alakítanak. A kukoricacsuhé ilyen irányú felhasználására a szegedi Danner Mihályné tanítja meg a tápei asszonyokat, lányokat. Kukoricacsuhéból néhány figura már elkészült, s ezek a mintadarabok igen tetszetősek, érdekesek.

A gyékényáratás csak augusztusban kezdődik, de már készülnek erre a földatra is, s megalakítják a brigádokat. Nemcsak a megyében, hanem az ország legkülönbözőbb helyein is vágnak majd a gyékényt a brigádok, hogy biztosítsák a következő év nyersanyagát a híres háziiparnak.

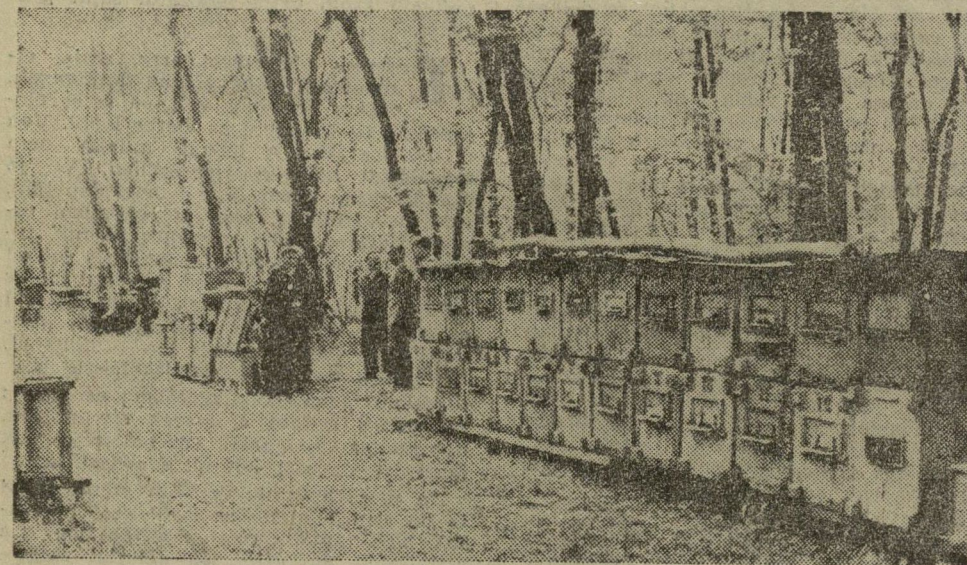
Gyarapodik a kisteleki Felszabadulás Tsz közös vagyona

A kisteleki Felszabadulás Tsz közös vagyona idén tovább gyarapodik. A szövetkezet gazdái meglevő traktoruk mellé részben saját, részben pedig állami támogatással egy Zetort és hozzávaló felszereléseket vásárolnak. A két saját gép jelentősen könnyíti és segíti a munkát a gazdaságban.

Az állattenyésztés fokozásáért újabb gazdasági épületeket emelnek. Megépítenek egy 50 férőhelyes szarvasmarhaistállót, tovább-

bá szertől egy 20 férőhelyes sertésfiattartót és egy 200 férőhelyes süldőszállást. A szerfas épületeket a szövetkezet építő munkacsapata teljesíti, s így a rossz, hideg időben is megfelelő helyen lehetnek a jászágok.

A szövetkezet központi irodájánál átalakítással szép művelődési termet létesítenek, ahol a munkaidő után kellemesen tölthetik az időt a tsz tagjai. A művelődési terembe már meg is vették a televíziót.

»Utcarészlet a »méhészfaluból«

Fel sem száradtak még a május elsőjei esők töcsái, de a sándorfalvi, dóci, sövényházi, balástyai akácerdőkben máris valóságos kis méhészfalvak alakultak s élnek mindennapi munkától, izgalmaktól, álmatlanságtól egyáltalán nem mentes életüket. A dóci erdőkben véletlenül bukkantunk rá ilyen kis frissen épített méhészfalura. Takaros utcákat képeztek a sorba rakott kaptárak, itt-ott lakóházak, pörgető helyek tartották a sort. A hőmérséklet helyi méhésztársaság vezetője, Kiss Ernő kovácskísiparos, Lazi Lajos fényképezőmester. Van itt MAV-nyugdíjas is Zengő Lajos személyében. És még mondhatnám tovább. Itt a méhészmesterségben azonban annyira egy testvérek ezek az emberek, mint a méhek a kaptárban.

A szakmai bevezetés és a jó méhészpálinka megköstölése után mindjárt felhasználták az alkalmat — ez már méhésztársaság —, hátha nálam is kiharthatnak valamit a dongók érdekében. Bizonyítani kezdtek: igazán nincs szükség már nyáron a tarlóhántásra. Ezzel csak pusztítják a jó méhlegelőket. A finom tarló-mező ezer mázsát kerülnék így a föld alá. Erre pedig nagy szüksége lenne a nép-gazdaságnak. Tehetnék-e én valamit a nyári tarlóhántás elhagyása érdekében? Valamennyien fellelkesültek, ami-

János, a megyei munkásör-ség parancsnokságán dolgozik. Ancsányi Géza gépkocsi-vezető, Kiss Ernő kovácskísiparos, Lazi Lajos fényképezőmester. Van itt MAV-nyugdíjas is Zengő Lajos személyében. És még mondhatnám tovább. Itt a méhészmesterségben azonban annyira egy testvérek ezek az emberek, mint a méhek a kaptárban.

A szakmai bevezetés és a jó méhészpálinka megköstölése után mindjárt felhasználták az alkalmat — ez már méhésztársaság —, hátha nálam is kiharthatnak valamit a dongók érdekében. Bizonyítani kezdtek: igazán nincs szükség már nyáron a tarlóhántásra. Ezzel csak pusztítják a jó méhlegelőket. A finom tarló-mező ezer mázsát kerülnék így a föld alá. Erre pedig nagy szüksége lenne a nép-gazdaságnak. Tehetnék-e én valamit a nyári tarlóhántás elhagyása érdekében? Valamennyien fellelkesültek, ami-

már elálmosodott a tavaszi nap, hazatértek a portyáról az utolsó felderítő csapatok is. Mi is búcsúzzunk. Mit kívánhatunk utoljára ezeknek a lelkes, edzett embereknek: Sok jó édes mézet, a méheknek pedig három akáclegelő helyett négyet.

Csepri József

Fejlődő állattenyésztés az algyői Petőfi Tsz-ben

A második éve működő, s 2017 holdon gazdálkodó algyői Petőfi Termelőszövetkezetben rendben haladnak a tavaszi munkák. A közös gazdaság tagjai idén tovább fejlesztik jószágtenyésztésüket is. Ennek magyarázatáért központi majorságukban ötvenferőhelyes tehénistállót építenek. A szövetkezet építő munkacsapata, Takács János vezetésével, több új gazdasági épületet emel. Saját erőből hatvagonos kukoricagörét, s ötszáz kacsa befogadására alkalmas ólat

is építenek. Nemrégiben a központi majorságnál húsmé- teres, korszerű csibenevelő-ház építési munkáit fejezték be. Ez az új létesítmény lehetővé teszi, hogy háromezer naposcsibét neveljenek fel.

Idén különben a csirkék- ken kívül ötszáz libát, öt-száz kacsa és ötszáz pulykát is felnevelnek, és adnak át az állami felvásárló szervnek. Birkatenyésztéssel is kívánnak foglalkozni, s hamarosan 200 birkával is nő a közös jószágállomány.

Gyorsítsuk a sertés-hizlalási szerződések kötését

A szövetkezeti emberek használják jól ki a sertés-tenyésztési adottságokat

Szegeden és a szegedi járásban az Állattörzsi Vállalat már régebben megkezdte a hizlalási szerződések kötését a közös gazdaságokkal, valamint azokkal a szövetkezeti tagokkal, akik háztáji gazdaságukban is hizlalnak sertést.

A sertés-hizlalás igen komoly hasznát jelent a szövetkezeti embereknek, ugyanakkor a közellátás szempontjából is nagy fontosságú.

Államunk a hizlalási szerződést kötő közös gazdaságoknak és embereknek hatósági árért két és fél mázsa kukoricát ad a jászágok el-tartásához.

Szegeden kielégítő a hizlalási szerződések kötésének üteme, sajnos azonban ugyanez nem mondható el a szegedi járásról. A szövetkezetek vezetőinek és a helyi tanácsoknak nagyobb gondot kell fordítaniuk a szerződéses sertés-hizlalási tervek teljesítésére.

Az Állattörzsi Vállalat a közös gazdaságok nagytömegű süldőigényeit most nem képes kielégíteni. Ezért helyes és szükséges,

hogy a szövetkezetek vagy a tagok háztáji gazdaságából, vagy a piacon vásárolják fel a hizni való süldőket.

A szegedi Táncsics, az algyői Petőfi és Napsugár, a deszki Táncsics tsz-ek, valamint a balástyai és a szatymai termelőszövetkezetek a piacon, illetve tagjaik háztáji gazdaságából vásárolják meg a süldőállományt a közös hizlaláshoz.

Csongrád megyében a fábianszabasi Kinizsi Tsz és a Hazafias Népfőnt helyi bizottsága — amint lapunkban közöltük — jelentős akciót indított el. Felhívták megyénk valamennyi szövetkezet vezetőjét, hogy köves-sék példájukat:

minden tsz-tag hizlaljon szerződéses süldőt háztáji gazdaságában.

Például a sándorfalvi, a zá-kányi, az ércsényi háztáji szövetkezeti gazdák nagy számban követték már eddig is a fábianszabasi Kinizsi Tsz tagjainak kezdeményezését, a háztájiból is hizlaltak adnak az államnak. A többi között Szőreg és Újszentivánon azonban nagyon

keves azoknak a tsz-tagoknak a száma, akik háztáji gazdaságukban szerződésesen hizlalnak sertést.

Sok közös gazdaság a járásban, valamint Szeged termelőszövetkezetének többsége közel jár, vagy már teljesítette közös sertés-hizlalási szerződését. Ennek ellenére sok szövetkezetben azonban elmaradás mutatkozik, aminek a megszüntetéseért

határozottabb intézkedéseket kell tenniük a tsz vezetőinek és tagjainak.

Elismeréssel lehet szólni arról, hogy például a szegedi Új Élet Tsz és a sándorfalvi Rózsa Ferenc Tsz szép számú sertést hizlal. A sándorfalvi Rózsa Ferenc Tsz eddig 400 sertésre kötött hizlalási szerződést, de ezen túl még újabb, jelentősebb mennyiségű hizlalt adnak az államnak. Idén tavasszal alakult pusztaszeri Árpád Tsz is jelentős mennyiségű sertést hizlal és ad át az állami felvásárló szerveknek. Ezzel segítik a lakosság hús-ellátását és ugyanakkor a közösség kasszájába nagy összeg kerül a hizléért.